

hold, som vi nu see paa Diligencerne og paa Dagvognene paa denne Strækning, at det af-tager med Fragt jo længere Banen kommer ud, og ligesaadan naar den gaaer tilbage herind, og at det kun er mellem Roeskilde og Kjøbenhavn, at den store Fragt og de mange Passagerer samles, saa see vi deraf, at der paa den nye Banestækning fra Roeskilde til Korsør aldrig vil kunne blive højere Fortjeneste end maaskee netop til at dække Driftsomkostningerne og Vedligeholdelsesomkostningerne, men ingenlunde til Forrentning af Anlægs-capitalen; thi dersom man gjør Regning paa, at Dampskibe skulde gaae den Vej indtil Korsør, og afsætte deres Frægt og deres Passagerer paa Banen, saa tager man aldeles feil. Ville vel Dampskibe fra Jylland, fra Slesvig, fra Fyen og fra Holsteen gaae til Korsør, naar de ere i Færd (Ordføreren: Ja!) til Kjøbenhavn, og derved tilfætte deres egen Tid og forøge deres Passagerers Beføstning for Personer og Gods, ved Udlosning af Skibene og Indladning paa Banen, for at maaskee deres Passagerer blot kunde komme 2 a 3 Timer tidligere til deres Bestemmelsessted, og i visse Tilfælde maaskee sildigere? Det vil ikke stee, den Vej vil ingen Dampskibsart tage; det skulde da være engang for Lyst, for at Passagererne dog kunde have den Fornøielse at komme paa Banen, men ingenlunde i Almindelighed. Nei, naar Dampskibene, paa deres Færd til Kjøbenhavn, skulde gaae til Korsør, saa ere allerede de, der gaae fra Jylland, i samme Tid ved Helsingør, og komme de fra den anden Side, saa ere de, der komme fra Slesvig og Holsteen, i samme Tid ved Molskøle. De ville vedblive at gaae directe lige til Kjøbenhavn, det kunne vi være visse paa. Det blev ogsaa paastaat ved foregaaende Behandling, at Sjælland derved vilde faae en saa stor Betydning, at det allerede var Umagen værd, alene for Sjællands Skyld; men det er det, jeg ikke kan indrømme, at det vil faae; thi vi kunne dog ikke faae hele Sjælland til at drage paa sin Reise til Kjøbenhavn med Varer og Personer ned til Korsør for at begynde der, og saa tage med Banen derfra til Kjøbenhavn; nei, det bliver kun en lille Deel af Sjælland, som følger denne Vej, det bliver kun Banens Omegns nærmeste

Beboere, der følge den, og deres Frægt til Kjøbenhavn er aldrig saa stor, at den kan betale Renten af Udlægget til Banen, det er jo umuligt. Man siger, Postvæsenet vinder derved, det vil medføre en Besparelse for Postvæsenet, jeg husker ikke, om det var af 49000 Rbd. eller 50,000 Rbd. eller noget lignende. Jeg indrømmer rigtignok, at det er en Besparelse for Postvæsenet, at fare med en Jernbane; men dette, mener jeg, kan aldrig være en Grund til at bygge Jernbaner; thi kan Postvæsenet ikke vedligeholdes med den Indtægt, det har, saa lad, ligesom før, Correspondenterne og de, der fare med Postvæsenet, betale højere Gebyrer, saa betale de, der have Nytte af Postvæsenet, og de, der skulle betale, og ikke Statskassen; det er den Deconomie, man maa følge med en saadan Indtægt, naar der skal tages Hensyn til dem, der benytte Indretningen. Det vilde jo desuden ogsaa være en overordentlig Opoffrelse, blot for at bringe Posten en 5 a 6 Timer før fra Korsør til Kjøbenhavn, det er dog det Hele; thi at gaae over Beltet til Fyen og den øvrige Vej kan denne Bane jo ikke føre Posten. Altsaa at bringe Postvæsenet saaledes en 5 a 6 Timer før til sit Bestemmelsessted alene paa denne Route, kan jeg slet ikke see er et saadant Formaal, der kan nødvendiggjøre en saa uhyre stor Statsudgift. Jeg tror, at det her gaaer med Jernbanesagen, som det gik med den Mand, om hvem man fortæller, at han købte sig en kostbar Ridepidst, og da han manglede Sporerne dertil, købte han sig et Par Sølvsporer, men nu manglede han Hesten, hvorpaa han købte en saadan, og blev han da ridende i stor Stads; men da Konen mærkede det, vilde hun ogsaa have en Ridehest, og den fik hun, men da de bedre kunde kjøre sammen, vilde hun have en Vogn, men dertil passede ikke Ridevøiet og derfor maatte der anskaffes et smukt Kjøretøi, og nu steg Udgifterne inden meget kort Tid til en usforholdsmæssig Høide, idet den ene Luxus nu fulgte paa den anden i denne Mands hele Huusholdning, og saaledes blev Ridepidsten Marsagen til hans Huses Fordærvelse. Det Samme er her Tilfældet; vi have et lille Stykke Jernbane, men for Symmetriens Skyld,